

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/1860

ze dne 28. listopadu 2018

o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 79 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Navracení státních příslušníků třetích zemí, kteří nesplňují nebo přestali splňovat podmínky vstupu nebo pobytu v členských státech, při plném dodržování základních práv, zejména zásady nenavracení (non-refoulement), a v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ⁽²⁾, je důležitou součástí komplexního úsilí o řešení neoprávněné migrace a zvýšení míry navracení neoprávněných migrantů.
- (2) Je nutné zvýšit účinnost systému Unie pro navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Je to nezbytné pro zachování důvěry veřejnosti v migrační a azylovou politiku Unie a poskytování podpory osobám, které potřebují mezinárodní ochranu.
- (3) Členské státy by měly přijmout veškerá opatření, která jsou nezbytná k navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí účinným a přiměřeným způsobem v souladu s ustanoveními směrnice 2008/115/ES.
- (4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1861 ⁽³⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862 ⁽⁴⁾ stanoví podmínky pro zřízení, provoz a využívání Schengenského informačního systému (dále jen „SIS“).
- (5) Měl by být zřízen systém pro sdílení informací mezi členskými státy používajícími SIS podle nařízení (EU) 2018/1861 ohledně rozhodnutí o navracení, která se týkají státních příslušníků třetích zemí pobývajících neoprávněně na území členských států, a pro sledování toho, zda státní příslušníci třetích zemí, na něž se tato rozhodnutí vztahují, opustili území členských států.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. října 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 19. listopadu 2018.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1861 ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti hraničních kontrol, o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a o změně a zrušení nařízení (ES) č. 1987/2006 (viz strana 14 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862 ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU (viz strana 56 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (6) Tímto nařízením nejsou dotčeny práva a povinnosti státních příslušníků třetích zemí stanovené ve směrnici 2008/115/ES. Záznam vložený do SIS pro účely navrácení sám o sobě nepředstavuje určení postavení státního příslušníka třetí země na území členských států, zejména v jiných členských státech, než je členský stát, který do SIS záznam vložil.
- (7) Záznamy vložené do SIS o navrácení a výměna doplňujících informací o těchto záznamech by měly pomoci příslušným orgánům při přijímání opatření, která jsou nezbytná k výkonu rozhodnutí o navrácení. SIS by měl přispět k identifikaci státních příslušníků třetích zemí, jichž se takovéto rozhodnutí o navrácení týká, a ke sdílení informací mezi členskými státy ohledně těchto státních příslušníků třetích zemí, kteří se skrývali a jsou zadrženi v jiném členském státě. Tato opatření by měla pomoci předcházet neoprávněné migraci a druhotnému pohybu a odrazovat od nich a posílit spolupráci mezi orgány členských států.
- (8) Aby byla zajištěna účinnost navrácení a zvýšila se přidaná hodnota záznamů týkajících se navrácení, měly by členské státy vkládat do SIS záznamy týkající se rozhodnutí o navrácení, která vydají ve vztahu k neoprávněně pobývajícím státním příslušníkům třetích zemí podle ustanovení, jež jsou v souladu se směrnicí 2008/115/ES. Za tímto účelem by měly členské státy vložit záznam do SIS rovněž tehdy, jsou-li rozhodnutí, která ukládají nebo potvrzují povinnost návratu, vydána v situacích popsanych v čl. 2 odst. 2 uvedené směrnice, zejména státním příslušníkům třetích zemí, kterým byl odepřen vstup v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399⁽¹⁾ nebo kteří byli zadrženi nebo zastaveni příslušnými orgány v souvislosti s neoprávněným překročením vnější hranice členského státu po zemi, po moři nebo vzduchem a kteří následně neobdrželi v tomto členském státě povolení k pobytu či oprávnění k pobytu, a státním příslušníkům třetích zemí, jejichž návrat je součástí nebo důsledkem trestněprávní sankce podle vnitrostátního práva nebo kterých se týká vydávací řízení. Za určitých okolností, kdy je riziko, že rozhodnutí o navrácení nebude dodrženo, nízké, zejména během doby zajištění nebo v případě, že je rozhodnutí o navrácení vydáno na vnější hranici a je okamžitě vykonáno, a za účelem snížení administrativní zátěže mohou členské státy upustit od vložení záznamů o navrácení do SIS.
- (9) Toto nařízení by mělo stanovit společná pravidla pro vkládání záznamů týkajících se navrácení do SIS. Záznamy o navrácení by měly být vloženy do SIS, jakmile jsou vydána příslušná rozhodnutí o navrácení. V záznamu by mělo být uvedeno, zda byla dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území, včetně toho, zda byla tato lhůta prodloužena a zda bylo rozhodnutí pozastaveno nebo vyhoštění odloženo.
- (10) Je nutné stanovit kategorie údajů, které lze vkládat do SIS ohledně státních příslušníků třetích zemí, jichž se týká rozhodnutí o navrácení. Záznamy o navrácení by měly obsahovat pouze takové údaje, které jsou nezbytné k identifikaci subjektů údajů, aby mohly příslušné orgány přijímat informovaná rozhodnutí, aniž by ztrácely čas, a aby jim mohla být v případě potřeby zajištěna ze strany těchto orgánů ochrana před osobami, které jsou například ozbrojeny, mají sklon k násilí, jsou uprchlími osobami nebo osobami zapojenými do činností uvedených v člancích 3 až 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541⁽²⁾. Za účelem usnadnění identifikace a odhalování vícenásobných totožností by měl být v záznamu rovněž uveden odkaz na doklad totožnosti dotčené osoby a kopie tohoto dokladu, je-li k dispozici.
- (11) Vzhledem ke spolehlivosti identifikace osob pomocí otisků prstů a fotografií nebo zobrazení obličeje by tyto údaje měly být vždy vloženy do záznamů o navrácení. Jelikož tyto údaje nemusí být vždy dostupné, například je-li rozhodnutí o navrácení vydáno v nepřítomnosti, mělo by být výjimečně umožněno v takovýchto případech od tohoto požadavku upustit.
- (12) Výměna doplňujících informací poskytnutých příslušnými vnitrostátními orgány o státních příslušnících třetích zemí, jichž se týká záznam o navrácení, by vždy měla probíhat prostřednictvím sítě národních orgánů označovaných jako centrály SIRENE, které slouží jako kontaktní místo, podle článků 7 a 8 nařízení (EU) 2018/1861.
- (13) Je třeba stanovit postupy umožňující členským státům ověřit splnění povinnosti návratu a potvrdit odchod dotčeného státního příslušníka třetí země členskému státu, který záznam o navrácení vložil do SIS. Tyto informace by měly přispět k tomu, aby bylo komplexněji sledováno dodržování rozhodnutí o navrácení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

- (14) Záznamy o navracení by měly být vymazány, jakmile členský stát nebo příslušný orgán, který rozhodnutí o navracení vydal, obdrží potvrzení o navracení nebo pokud má příslušný orgán dostatečné a přesvědčivé informace o tom, že státní příslušník třetí země opustil území členských států. Je-li rozhodnutí o navracení spojeno se zákazem vstupu, měl by být do SIS vložen záznam o odepření vstupu a pobytu v souladu s nařízením (EU) 2018/1861. V těchto případech by členské státy měly přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, že nedojde k žádnému prodlení mezi okamžikem, kdy státní příslušník třetí země opustí schengenský prostor, a aktivací záznamu o odepření vstupu a pobytu v SIS. Vyplyvá-li z údajů v SIS, že rozhodnutí o navracení je spojeno se zákazem vstupu, měl by být zajištěn výkon tohoto zákazu vstupu.
- (15) SIS by měl obsahovat mechanismus oznamující členským státům nesplnění povinnosti návratu ze strany státních příslušníků třetích zemí ve stanovené lhůtě k dobrovolnému opuštění území. Tento mechanismus by měl podpořit členské státy při plnění jejich povinnosti výkonu rozhodnutí o navracení a jejich povinnosti vydávat zákaz vstupu v souladu se směrnicí 2008/115/ES ve vztahu ke státním příslušníkům třetích zemí, kteří povinnost návratu nesplnili.
- (16) Toto nařízení by mělo stanovit závazná pravidla pro konzultace mezi členskými státy za účelem předcházení či sladování protichůdných pokynů. Konzultace by se měly uskutečnit v případech, že se na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou držiteli nebo kteří mají získat platné povolení k pobytu či dlouhodobé vízum vydané členským státem, vztahuje záznam o navracení pořízený jiným členským státem, zejména v případě, kdy je rozhodnutí o navracení spojeno se zákazem vstupu, nebo v případech, kdy mohou při vstupu na území členských států vzniknout sporné situace.
- (17) Záznamy by měly být v SIS uchovávány pouze po dobu nezbytnou pro plnění účelu, pro který byly vloženy. Měla by se použít příslušná ustanovení nařízení (EU) 2018/1861 týkající se lhůt pro přezkum. Záznamy o navracení by měly být v souladu s postupem pro přezkum záznamů podle uvedeného nařízení automaticky vymazány, jakmile uplyne doba jejich platnosti.
- (18) Osobní údaje získané členským státem v souladu s tímto nařízením by neměly být předávány ani zpřístupňovány žádné třetí zemi. Odchylně od uvedeného pravidla by mělo být možné takové osobní údaje třetí zemi předat, pokud toto předání podléhá přísným podmínkám a je v konkrétních případech nezbytné k usnadnění identifikace státního příslušníka třetí země za účelem jeho navracení. Předávání jakýchkoliv osobních údajů třetím zemím by mělo být prováděno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽¹⁾ a se souhlasem vkládajícího členského státu. Je však třeba poznamenat, že se u třetích zemí návratu často nevyžadují rozhodnutí o odpovídající ochraně přijaté Komisí podle článku 45 nařízení (EU) 2016/679. Kromě toho se, navzdory intenzivnímu úsilí vyvíjenému Unií v rámci spolupráce s hlavními zeměmi původu neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, na něž se vztahuje povinnost návratu, nedaří zajistit, aby tyto třetí země soustavně plnily závazek zpětně přebírat své státní příslušníky, který je stanoven mezinárodním právem. Dohody o zpětném přebírání, které byly uzavřeny Unií nebo členskými státy nebo jsou jimi aktuálně vyjednávány a které stanoví vhodné záruky pro předávání údajů do třetích zemí podle článku 46 nařízení (EU) 2016/679, se vztahují na omezený počet těchto třetích zemí.

Uzavření jakékoli nové dohody je i nadále nejisté. Za těchto okolností a jako výjimka z požadavku existence rozhodnutí o odpovídající ochraně nebo vhodných záruk by mělo být předávání osobních údajů orgánům třetích zemí podle tohoto nařízení umožněno pro účely provádění návratové politiky Unie. Mělo by být možné použít výjimku stanovenou v článku 49 nařízení (EU) 2016/679 za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v uvedeném článku. Podle článku 57 uvedeného nařízení by jeho provádění, a to i pokud jde o předávání osobních údajů do třetích zemí podle tohoto nařízení, mělo být monitorováno nezávislými dozorovými úřady.

- (19) Vnitrostátní orgány odpovědné za navracení se mohou mezi jednotlivými členskými státy značně lišit a v závislosti na důvodech neoprávněného pobytu se tyto orgány mohou lišit i v rámci členského státu. Rozhodnutí o navracení mohou vydávat rovněž justiční orgány například v důsledku opravného prostředku podaného proti rozhodnutí o neudělení povolení nebo oprávnění k pobytu nebo jako trestněprávní sankci. Všechny vnitrostátní orgány, které jsou pověřeny vydáváním a výkonem rozhodnutí o navracení v souladu se směrnicí 2008/115/ES, by měly mít přístup k SIS za účelem vkládání, aktualizace, výmazu a vyhledávání záznamů o navracení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (20) Přístup k záznamům o navracení by měl být poskytnut příslušným vnitrostátním orgánům uvedeným v nařízení (EU) 2018/1861 za účelem identifikace a navracení státních příslušníků třetích zemí.
- (21) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ⁽¹⁾ stanoví, že Europol má podporovat a posilovat činnost příslušných vnitrostátních orgánů, jakož i jejich vzájemnou spolupráci při boji proti terorismu a závažné trestné činnosti, a má poskytovat analýzy a posouzení hrozeb. Aby mohl Europol plnit své úkoly, zejména v rámci Evropského střediska pro boj proti převaděčství, je vhodné poskytnout Europolu přístup ke kategorii záznamů stanovené v tomto nařízení.
- (22) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ⁽²⁾ stanoví pro účely uvedeného nařízení, že hostitelský členský stát má zmocnit příslušníky jednotek ve smyslu čl. 2 bodu 8 uvedeného nařízení, vyslané Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž, k tomu, aby mohli nahlížet do unijních databází, je-li to nezbytné pro plnění operačních cílů uvedených v operačním plánu pro hraniční kontrolu, ostrahu hranic a navracení. Cílem vyslání jednotek a týmů ve smyslu čl. 2 bodů 8 a 9 uvedeného nařízení je poskytnout technickou a operativní posilu žádajícím členským státům, zejména těm, které čelí nepřiměřeným migračním výzvám. Plnění úkolů přidělených jednotkám a týmům ve smyslu čl. 2 bodů 8 a 9 uvedeného nařízení vyžaduje jejich přístup k záznamům o navracení v SIS prostřednictvím technického rozhraní Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž napojeného na centrální SIS.
- (23) Ustanovení týkající se povinností členských států a Agentury Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (dále jen „agentura eu-LISA“), zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1726 ⁽³⁾, vkládání a zpracování záznamů, podmínek přístupu k záznamům a jejich uchovávání, zpracovávání údajů, ochrany údajů, odpovědnosti a sledování a statistik obsažená v nařízení (EU) 2018/1861 by se měla vztahovat i na údaje obsažené a zpracováváné v SIS podle tohoto nařízení.
- (24) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zavedení systému pro sdílení informací o rozhodnutích o navracení, která vydaly členské státy podle ustanovení, jež jsou v souladu se směrnicí 2008/115/ES, aby se usnadnil jejich výkon a aby bylo možno sledovat splnění povinnosti návratu ze strany neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (25) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie.
- (26) Uplatňováním tohoto nařízení nejsou dotčeny závazky vyplývající ze Ženevské úmluvy ze dne 28. července 1951 o právním postavení uprchlíků ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967.
- (27) Členské státy by měly při uplatňování tohoto nařízení plně dodržovat základní práva, včetně zásady nenavracení (non-refoulement), a vždy zohledňovat nejlepší zájem dítěte, rodinný život a zdravotní stav nebo zranitelnost dotyčných osob.
- (28) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní stráž a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1726 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) a o změně nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a zrušení nařízení (EU) č. 1077/2011 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 99).

- (29) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ⁽¹⁾; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (30) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽²⁾; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (31) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽⁴⁾.
- (32) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁶⁾.
- (33) Pokud jde o Lichtenštejsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁷⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽⁸⁾.
- (34) Pokud jde o Bulharsko a Rumunsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005 a je třeba jej vykládat ve spojení s rozhodnutími Rady 2010/365/EU ⁽⁹⁾ a (EU) 2018/934 ⁽¹⁰⁾.
- (35) Pokud jde o Chorvatsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2011 a je třeba jej vykládat ve spojení s rozhodnutím Rady (EU) 2017/733 ⁽¹¹⁾.
- (36) Pokud jde o Kypr, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽⁹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/365/EU ze dne 29. června 2010 o uplatňování ustanovení schengenského *acquis* týkajících se Schengenského informačního systému v Bulharské republice a Rumunsku (Úř. věst. L 166, 1.7.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2018/934 ze dne 25. června 2018 o uvedení v účinnost některých ustanovení schengenského *acquis* týkajících se Schengenského informačního systému v Bulharské republice a Rumunsku (Úř. věst. L 165, 2.7.2018, s. 37).

⁽¹¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/733 ze dne 25. dubna 2017 o uplatňování ustanovení schengenského *acquis* týkajících se Schengenského informačního systému v Chorvatské republice (Úř. věst. L 108, 26.4.2017, s. 31).

- (37) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹⁾ byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který dne 3. května 2017 vydal stanovisko,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto nařízení stanoví podmínky a postupy pro vkládání a zpracování záznamů o státních příslušnících třetích zemí, na něž se vztahují rozhodnutí o navrácení vydaná členskými státy, do Schengenského informačního systému (dále jen „SIS“) zřízeného nařízením (EU) 2018/1861, jakož i pro výměnu doplňujících informací o těchto záznamech.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „navrácením“ navrácení ve smyslu čl. 3 bodu 3 směrnice 2008/115/ES;
- 2) „státním příslušníkem třetí země“ státní příslušník třetí země ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/115/ES;
- 3) „rozhodnutím o navrácení“ správní nebo soudní rozhodnutí nebo akt, kterým se rozhoduje nebo prohlašuje, že pobyt státního příslušníka třetí země je neoprávněný, a kterým se ukládá nebo prohlašuje povinnost návratu v souladu se směrnicí 2008/115/ES;
- 4) „záznamem“ záznam ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení (EU) 2018/1861;
- 5) „doplňujícími informacemi“ doplňující informace ve smyslu čl. 3 bodu 2 nařízení (EU) 2018/1861;
- 6) „vyhoštěním“ vyhoštění ve smyslu čl. 3 bodu 5 směrnice 2008/115/ES;
- 7) „dobrovolným opuštěním území“ dobrovolné opuštění území ve smyslu čl. 3 bodu 8 směrnice 2008/115/ES;
- 8) „vkládajícím členským státem“ vkládající členský stát ve smyslu čl. 3 bodu 10 nařízení (EU) 2018/1861;
- 9) „vydávajícím členským státem“ vydávající členský stát ve smyslu čl. 3 bodu 11 nařízení (EU) 2018/1861;
- 10) „vykonávajícím členským státem“ vykonávající členský stát ve smyslu čl. 3 bodu 12 nařízení (EU) 2018/1861;
- 11) „osobními údaji“ osobní údaje ve smyslu čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679;
- 12) „CS-SIS“ technická podpůrná funkce centrálního SIS ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2018/1861;
- 13) „povolením k pobytu“ povolení k pobytu ve smyslu čl. 2 bodu 16 nařízení (EU) 2016/399;
- 14) „dlouhodobým vízem“ dlouhodobé vízum ve smyslu čl. 18 odst. 1 Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ⁽²⁾;
- 15) „pozitivním nálezem“ pozitivní nález ve smyslu čl. 3 bodu 8 nařízení (EU) 2018/1861;
- 16) „hrozbou pro veřejné zdraví“ hrozba pro veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 21 nařízení (EU) 2016/399;
- 17) „vnějšími hranicemi“ vnější hranice ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) 2016/399.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

Článek 3

Vkládání záznamů o navracení do SIS

1. Členské státy vkládají do SIS záznamy o státních příslušnících třetích zemí, na něž se vztahuje rozhodnutí o navracení, za účelem ověření, zda byla splněna povinnost návratu, a na podporu výkonu rozhodnutí o navracení. Záznam o navracení se do SIS vkládá bezodkladně po vydání rozhodnutí o navracení.
2. Členské státy mohou od vložení záznamů týkajících se navracení do SIS upustit v případě, že se rozhodnutí o navracení týká státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou před svým vyhoštěním zajištěni. Pokud jsou dotčení státní příslušníci třetích zemí propuštěni ze zajištění, aniž by byli vyhoštěni, vloží se záznamy o navracení bezodkladně do SIS.
3. Členské státy mohou od vložení záznamů o navracení upustit rovněž v případě, že je rozhodnutí o navracení vydáno na vnější hranici členského státu a je okamžitě vykonáno.
4. V záznamu o navracení se okamžitě uvede lhůta k dobrovolnému opuštění území, která byla poskytnuta v souladu s článkem 7 směrnice 2008/115/ES. V záznamu se bezodkladně uvede jakékoli prodloužení této lhůty.
5. V záznamu o navracení se okamžitě uvede informace o pozastavení rozhodnutí o navracení či odklad jeho výkonu, a to i jde-li o důsledek podání opravného prostředku.

Článek 4

Kategorie údajů

1. Záznamy o navracení vložené do SIS podle článku 3 tohoto nařízení obsahují pouze tyto údaje:
 - a) příjmení;
 - b) jméno(a);
 - c) rodné(á) příjmení;
 - d) dříve užívané(á) jméno(a) a alias;
 - e) místo narození;
 - f) datum narození;
 - g) pohlaví;
 - h) veškeré státní příslušnosti dotčené osoby;
 - i) údaj o tom, zda dotčená osoba:
 - i) je ozbrojena;
 - ii) má sklon k násilí;
 - iii) uprchla nebo hrozí její útěk;
 - iv) existuje riziko, že spáchá sebevraždu;
 - v) představuje hrozbu pro veřejné zdraví; nebo
 - vi) je zapojena do činností uvedených v člancích 3 až 14 směrnice (EU) 2017/541;
 - j) důvod záznamu;
 - k) orgán, který vytvořil záznam;
 - l) odkaz na rozhodnutí, na jehož základě byl záznam pořízen;
 - m) opatření, jež má být přijato v případě pozitivního nálezu;
 - n) propojení podle článku 48 nařízení (EU) 2018/1861 na další záznamy;
 - o) údaj o tom, zda je rozhodnutí o navracení vydáno v souvislosti se státním příslušníkem třetí země, který představuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo národní bezpečnost;
 - p) druh deliktu;
 - q) druh dokladu nebo dokladů totožnosti;
 - r) země vydání dokladu nebo dokladů totožnosti;
 - s) číslo nebo čísla dokladu nebo dokladů totožnosti;
 - t) datum vydání dokladu nebo dokladů totožnosti;
 - u) fotografie a zobrazení obličeje;
 - v) daktyloskopické údaje;

- w) kopie, pokud možno barevná, dokladu nebo dokladů totožnosti;
 - x) poslední den lhůty k dobrovolnému opuštění území, byla-li stanovena;
 - y) údaj o tom, zda bylo rozhodnutí o navrácení pozastaveno nebo zda byl odložen jeho výkon, a to i jde-li o důsledek podání opravného prostředku;
 - z) údaj o tom, zda je rozhodnutí o navrácení spojeno se zákazem vstupu, který je základem pro záznam o odepření vstupu nebo pobytu podle čl. 24 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2018/1861.
2. Minimální soubor údajů nezbytných pro vložení záznamu do SIS zahrnuje údaje uvedené v odstavci 1 písm. a), f), j), l), m), x) a z). Do SIS se musí vložit i ostatní údaje zmiňované v uvedeném odstavci, jsou-li dostupné.
3. Daktyloskopické údaje uvedené v odstavci 1 písm. v) mohou sestávat z:
- a) jednoho až deseti píchaných otisků prstů a z jednoho až deseti válených otisků prstů dotčeného státního příslušníka třetí země;
 - b) až dvou otisků dlaní státních příslušníků třetích zemí, u nichž nelze otisky prstů sejmut;
 - c) až dvou otisků dlaní státních příslušníků třetích zemí, jejichž navrácení je trestněprávní sankcí nebo již spáchali trestný čin na území členského státu, který rozhodnutí o navrácení vydal.

Článek 5

Orgán odpovědný za výměnu doplňujících informací

Centrála SIRENE určená podle článku 7 nařízení (EU) 2018/1861 zajistí výměnu všech doplňujících informací o státních příslušnících třetích zemí, na něž se vztahuje záznam o navrácení podle článků 7 a 8 uvedeného nařízení.

Článek 6

Pozitivní nálezy na vnějších hranicích při výstupu – potvrzení o navrácení

1. V případě pozitivního nálezu na základě záznamu o navrácení, jenž se vztahuje na státního příslušníka třetí země, který opouští území členských států přes vnější hranice členského státu, sdělí vykonávající členský stát vkládajícímu členskému státu prostřednictvím výměny doplňujících informací tyto údaje:

- a) skutečnost, že byl identifikován státní příslušník třetí země;
- b) místo a čas kontroly;
- c) skutečnost, že státní příslušník třetí země opustil území členských států;
- d) skutečnost, že státní příslušník třetí země byl vyhoštěn, pokud tomu tak je.

Pokud státní příslušník třetí země, na něž se vztahuje záznam o navrácení, opustí území členských států přes vnější hranice území vkládajícího členského státu, je potvrzení o navrácení zasláno příslušnému orgánu tohoto členského státu v souladu s vnitrostátními postupy.

2. Vkládající členský stát po obdržení potvrzení o navrácení záznam o navrácení bezodkladně vymaže. Tam, kde to přichází v úvahu, se rovněž bezodkladně vloží záznam o odepření vstupu nebo pobytu podle čl. 24 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2018/1861.

3. Členské státy poskytují čtvrtletně Agentuře Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (dále jen „agentura eu-LISA“) statistické údaje o počtu potvrzených návratů a o počtu těch potvrzených návratů, kdy byl státní příslušník třetí země vyhoštěn. Agentura eu-LISA tyto čtvrtletní statistické údaje shrne v roční statistické zprávě uvedené v článku 16 tohoto nařízení. Tyto statistiky neobsahují osobní údaje.

Článek 7

Nedodržení rozhodnutí o navrácení

1. Po uplynutí lhůty, včetně jejích případných prodloužení, k dobrovolnému opuštění území uvedené v záznamu o navrácení o tom CS-SIS automaticky informuje vkládající členský stát.

2. Aniž je dotčen postup uvedený v čl. 6 odst. 1 a v člincích 8 a 12, v případě pozitivního nálezu na základě záznamu o navrácení vykonávající členský stát prostřednictvím výměny doplňujících informací okamžitě vkládající členský stát s cílem rozhodnout o opatřeních, která je třeba přijmout.

Článek 8

Pozitivní nálezy na vnějších hranicích při vstupu

V případě pozitivního nálezu na základě záznamu o navracení, který se vztahuje na státního příslušníka třetí země, jenž vstupuje na území členských států přes vnější hranice, se použije tento postup:

- a) je-li rozhodnutí o navracení spojeno se zákazem vstupu, vykonávající členský stát prostřednictvím výměny doplňujících informací okamžitě informuje vkládající členský stát. Vkládající členský stát tento záznam o navracení okamžitě vymaže a vloží záznam o odepření vstupu a pobytu podle čl. 24 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2018/1861;
- b) není-li rozhodnutí o navracení spojeno se zákazem vstupu, vykonávající členský stát okamžitě informuje prostřednictvím výměny doplňujících informací vkládající členský stát, aby záznam o navracení bezodkladně vymazal.

Rozhodnutí o vstupu státního příslušníka třetí země přijímá vykonávající členský stát v souladu s nařízením (EU) 2016/399.

Článek 9

Konzultace předcházející vydání nebo prodloužení povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza

1. Pokud členský stát hodlá vydat nebo prodloužit povolení k pobytu nebo dlouhodobé vízum státnímu příslušníkovi třetí země, na něhož se vztahuje záznam o navracení spojený se zákazem vstupu, který vložil jiný členský stát, konzultují se dotčené členské státy navzájem prostřednictvím výměny doplňujících informací v souladu s těmito pravidly:

- a) vydávající členský stát před vydáním nebo prodloužením povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza konzultuje vkládající členský stát;
- b) vkládající členský stát odpoví na žádost o konzultaci do deseti kalendářních dnů;
- c) není-li ve lhůtě uvedené v písmenu b) doručena žádná odpověď, má se za to, že vkládající členský stát nemá proti vydání nebo prodloužení povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza námitky;
- d) vydávající členský stát při přijímání příslušného rozhodnutí zohlední důvody rozhodnutí vkládajícího členského státu a v souladu s vnitrostátním právem zváží případné hrozby pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost, které mohou vyvstat v souvislosti s přítomností dotčeného státního příslušníka třetí země na území členského státu;
- e) vydávající členský stát informuje o svém rozhodnutí vkládající členský stát; a
- f) oznámí-li vydávající členský stát vkládajícímu členskému státu, že hodlá vydat nebo prodloužit povolení k pobytu nebo dlouhodobé vízum nebo že se rozhodl tak učinit, vkládající členský stát záznam o navracení vymaže.

Konečné rozhodnutí o tom, zda vydat povolení k pobytu nebo dlouhodobé vízum státnímu příslušníkovi třetí země, přísluší vydávajícímu členskému státu.

2. Pokud členský stát hodlá vydat nebo prodloužit povolení k pobytu nebo dlouhodobé vízum státnímu příslušníkovi třetí země, na něhož se vztahuje záznam o navracení, jenž není spojený se zákazem vstupu, vložený jiným členským státem, vydávající členský stát bezodkladně informuje vkládající členský stát, že hodlá vydat nebo vydal povolení k pobytu nebo dlouhodobé vízum. Vkládající členský stát záznam o navracení bezodkladně vymaže.

Článek 10

Konzultace předcházející vložení záznamu o navracení

Pokud členský stát přijal rozhodnutí o navracení podle čl. 6 odst. 2 směrnice 2008/115/ES a zvažuje vložit záznam o navracení, jenž se vztahuje na státního příslušníka třetí země, který je držitelem platného povolení k pobytu či dlouhodobého víza vydaného jiným členským státem, konzultují se dotčené členské státy navzájem prostřednictvím výměny doplňujících informací v souladu s těmito pravidly:

- a) členský stát, který přijal rozhodnutí o navracení, informuje o tomto rozhodnutí vydávající členský stát;

- b) informace vyměněná podle písmene a) musí obsahovat dostatečně podrobné zdůvodnění rozhodnutí o navrácení;
- c) vydávající členský stát na základě informací poskytnutých členským státem, který přijal rozhodnutí o navrácení, zváží, zda existují důvody k odnětí povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza;
- d) vydávající členský stát při přijímání příslušného rozhodnutí zohlední důvody rozhodnutí členského státu, který přijal rozhodnutí o navrácení, a v souladu s vnitrostátním právem zváží případné hrozby pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost, které mohou vyvstat v souvislosti s přítomností dotyčného státního příslušníka třetí země na území členského státu;
- e) vydávající členský stát informuje do 14 kalendářních dnů od obdržení žádosti o konzultaci členský stát, který přijal rozhodnutí o navrácení, o svém rozhodnutí, nebo pokud vydávající členský stát nemohl přijmout rozhodnutí v uvedené lhůtě, podá odůvodněnou žádost o výjimečné prodloužení lhůty na svou odpověď o nejvýše dalších 12 kalendářních dnů;
- f) oznámí-li vydávající členský stát členskému státu, který přijal rozhodnutí o navrácení, že ponechá v platnosti povolení k pobytu nebo dlouhodobé vízum, nevloží členský stát, který přijal rozhodnutí o navrácení, záznam o navrácení.

Článek 11

Následná konzultace po vložení záznamu o navrácení

Vyjde-li najevo, že členský stát vložil záznam o navrácení, který se vztahuje na státního příslušníka třetí země, jenž je držitelem platného povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza vydaného jiným členským státem, může vkládající členský stát rozhodnout o zrušení rozhodnutí o navrácení. V případě, že rozhodnutí zruší, okamžitě vymaže záznam o navrácení. Pokud se však vkládající členský stát rozhodne, že rozhodnutí o navrácení vydané podle čl. 6 odst. 2 směrnice 2008/115/ES ponechá v platnosti, konzultují se dotčené členské státy navzájem prostřednictvím výměny doplňujících informací v souladu s těmito pravidly:

- a) vkládající členský stát informuje vydávající členský stát o rozhodnutí o navrácení;
- b) informace vyměněná podle písmene a) musí obsahovat dostatečně podrobné zdůvodnění vložení záznamu o navrácení;
- c) vydávající členský stát na základě informací poskytnutých vkládajícím členským státem zváží, zda existují důvody k odnětí povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza;
- d) vydávající členský stát při přijímání svého rozhodnutí zohlední důvody rozhodnutí vkládajícího členského státu a v souladu s vnitrostátním právem zváží případné hrozby pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost, které mohou vyvstat v souvislosti s přítomností dotyčného státního příslušníka třetí země na území členského státu;
- e) vydávající členský stát informuje do 14 kalendářních dnů od obdržení žádosti o konzultaci vkládající členský stát o svém rozhodnutí, nebo pokud vydávající členský stát nemohl rozhodnutí přijmout v uvedené lhůtě, podá odůvodněnou žádost o výjimečné prodloužení lhůty na svou odpověď o nejvýše dalších 12 kalendářních dnů;
- f) oznámí-li vydávající členský stát vkládajícímu členskému státu, že ponechá v platnosti povolení k pobytu nebo dlouhodobé vízum, vymaže vkládající členský stát okamžitě záznam o navrácení.

Článek 12

Konzultace v případě pozitivního nálezu týkajícího se státního příslušníka třetí země, který je držitelem platného povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza

Pokud členský stát zjistí pozitivní nález na základě záznamu o navrácení, který vložil členský stát ohledně státního příslušníka třetí země, který je držitelem platného povolení k pobytu či dlouhodobého víza vydaného jiným členským státem, konzultují se dotčené členské státy navzájem prostřednictvím výměny doplňujících informací v souladu s těmito pravidly:

- a) vykonávající členský stát informuje o situaci vkládající členský stát;
- b) vkládající členský stát zahájí postup stanovený v článku 11;
- c) vkládající členský stát informuje vykonávající členský stát o výsledku po provedení konzultace.

Článek 13

Statistické údaje týkající se výměny informací

Členské státy poskytují agentuře eu-LISA roční statistické údaje o výměně informací, která proběhla podle článků 8 až 12, a o případech, kdy nebyly dodrženy lhůty stanovené v uvedených člancích.

Článek 14

Výmaz záznamů

1. Kromě ustanovení článků 6 a 8 až 12 se záznamy o navrácení vymažou, jakmile bylo rozhodnutí, na jehož základě byl záznam vložen, příslušným orgánem prohlášeno za neplatné nebo zrušeno ex tunc. Záznamy o navrácení se vymažou rovněž tehdy, může-li dotčený státní příslušník třetí země prokázat, že území členského státu opustil v souladu s příslušným rozhodnutím o navrácení.
2. Záznamy o navrácení vztahující se k osobě, která získala občanství členského státu nebo státu, jehož státní příslušníci požívají práva volného pohybu podle práva Unie, se vymažou, jakmile vkládající členský stát zjistí nebo je podle článku 44 nařízení (EU) 2018/1861 informován o tom, že dotyčná osoba získala takovéto občanství.

Článek 15

Předávání osobních údajů třetím zemím pro účely navrácení

1. Odchylně od článku 50 nařízení (EU) 2018/1861 mohou být údaje uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h), q), r), s), t), u), v) a w) tohoto nařízení a související doplňující informace předány nebo zpřístupněny třetí zemi se souhlasem vkládajícího členského státu.
2. Předání údajů třetí zemi musí být provedeno v souladu s příslušnými ustanoveními práva Unie, zejména s ustanoveními o ochraně osobních údajů, včetně kapitoly V nařízení (EU) 2016/679, s případnými dohodami o zpětném přebírání osob, a s vnitrostátním právem členského státu, jenž tyto údaje předává.
3. Údaje mohou být třetí zemi předány pouze tehdy, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) údaje jsou předány nebo zpřístupněny pouze za účelem identifikace a vydání dokladu totožnosti nebo cestovního dokladu neoprávněně pobývajícím státnímu příslušníkovi třetí země v zájmu jeho navrácení,
 - b) dotyčný státní příslušník třetí země byl informován o tom, že jeho osobní údaje a doplňující informace mohou být sdíleny s orgány třetí země.
4. Předáním osobních údajů třetím zemím podle tohoto článku nesmí být dotčena práva žadatelů o mezinárodní ochranu a osob požívajících mezinárodní ochrany, zejména pokud jde o zásadu nenavrácení (non-refoulement) a zákaz sdílet nebo získávat informace podle článku 30 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ⁽¹⁾.
5. Údaje zpracované v SIS a související doplňující informace vyměňované podle tohoto nařízení se nepřístupní třetí zemi, pokud bylo rozhodnutí o navrácení pozastaveno nebo byl odložen jeho výkon, a to i v důsledku podání opravného prostředku nebo z toho důvodu, že takové navrácení by bylo v rozporu se zásadou nenavrácení (non-refoulement).
6. Uplatňování nařízení (EU) 2016/679, mimo jiné pokud jde o předávání údajů třetím zemím podle tohoto článku, a zejména použití, přiměřenost a nezbytnost předávání údajů na základě čl. 49 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení, monitorují nezávislé dozorné úřady zřízené podle čl. 51 odst. 1 uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60).

Článek 16

Statistiky

Agentura eu-LISA vypracovává denní, měsíční a roční statistiky, a to pro každý členský stát i souhrnně, o počtu záznamů o navrácení vložených do SIS. Tyto statistiky zahrnují zejména údaje uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. y), počet oznámení uvedených v čl. 7 odst. 1 a počet záznamů o navrácení, které byly vymazány. Agentura eu-LISA vypracovává statistiky týkající se údajů poskytovaných členskými státy podle čl. 6 odst. 3 a článku 13. Tyto statistiky neobsahují žádné osobní údaje.

Tyto statistiky se zahrnou do roční statistické zprávy podle čl. 60 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1861.

Článek 17

Příslušné orgány mající právo přístupu k záznamům v SIS

1. Přístup k údajům vloženým do SIS a právo v těchto údajích vyhledávat jsou vyhrazeny příslušným vnitrostátním orgánům uvedeným v čl. 34 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) 2018/1861.
2. Europol má v rámci svých pravomocí právo přístupu k údajům v SIS v souladu s článkem 35 nařízení (EU) 2018/1861 a právo v těchto údajích vyhledávat za účelem podpory a posílení činnosti příslušných orgánů členských států a jejich vzájemné spolupráce při předcházení převaděčství a neoprávněné migraci a boji proti nim.
3. Příslušníci jednotek a týmů ve smyslu čl. 2 bodů 8 a 9 nařízení (EU) 2016/1624 mají v rámci svých pravomocí právo přístupu k údajům v SIS v souladu s článkem 36 nařízení (EU) 2018/1861 a právo v těchto údajích vyhledávat za účelem provádění hraničních kontrol, ostrahy hranic a návratových operací, a to prostřednictvím technického rozhraní, které zřídí a udržuje Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž.

Článek 18

Hodnocení

Komise vyhodnotí uplatňování tohoto nařízení do dvou let ode dne jeho použitelnosti. Toto hodnocení zahrnuje posouzení případných synergií mezi tímto nařízením a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226 ⁽¹⁾.

Článek 19

Použití ustanovení nařízení (EU) 2018/1861

Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, použijí se na údaje vložené a zpracované v SIS podle tohoto nařízení ustanovení týkající se vkládání, zpracovávání a aktualizace záznamů, povinností členských států a agentury eu-LISA, podmínek týkajících se přístupu k záznamům a lhůt pro přezkum záznamů, zpracovávání údajů, ochrany údajů, odpovědnosti a sledování a statistik, která jsou uvedena v článcích 6 až 19, v čl. 20 odst. 3 a 4, v článcích 21, 23, 32 a 33, v čl. 34 odst. 5 a v článcích 38 až 60 nařízení (EU) 2018/1861.

Článek 20

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne, který Komise stanoví v souladu s čl. 66 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1861.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226 ze dne 30. listopadu 2017, kterým se zřizuje Systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států, kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva a kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 767/2008 a (EU) č. 1077/2011 (Úř. věst. L 327, 9.12.2017, s. 20).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 28. listopadu 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
K. EDTSTADLER
